

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Ivo Conf. 19. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

*semper attendere tamquā proprium nō modō adiutorem
sed etiam inspectorem. S. Bern. ser. 5. super Qui Hab.*

S. IVO CONF. 19. Maii.

Hic ille inter Jurisconsultos Phœnix, Ivo est, pauperum Advocatus. His ille linguam suam non vendere, sed eorum causam beneficiis sibi emere. Hinc quotidie hospitio eos suscipere, pedibus aquam affundere, mensæ suæ convivas adhibere; de victu ac vestitu, quod illis adderet, sibi demere, & ne deessent, qui patrem vocarent, binos conjuges unā cum IV. liberis domi suæ in IX. annum alere: ut planè penum IVONIS pauperum posses sinum appellare. Ipse interim tam in se durus, quā in alios benignus, corpus cilicio affigere, somnum humi capere, inter preces septem ipsos dies sine cibo persistere, jejunia legibus Christianis impetrata pane & aquā transigere. Talis igitur Advocatus quid mirum si orationi suæ semper Cælites habuit faventes? Hi certè panem, qui unus suppetebat, in pauperes dispensant, tres alios submisere: hi excrescere sæpè stipem exiguam fecerunt, ut bene multis sufficeret. Ipse CHRISTVS, mendicum præferens, mensæ illius (Superi, qualis hospes?) assidere, & abiturus bene precari voluit. Inde ille jam medicus etiam omnes passim morbos pellere, flammam precibus extinguere, crucis signo per aquas sibi viam facere, demum fati sui non ignarus, stramentis incubare, & morienti, quem manu tenebat, CHRISTO immori, ut ante hominum semper, ita etiam tunc ante DEI tribunal victor. Tam bona, ô Jurisconsulti, pauperum est causa! *Ex Surio.*

Non memini me legisse malā morte mortuum, qui libenter

19. Maii. VITÆ SANCTORVM. 255
benter opera charitatis exercuit: Habet enim multos intercessores, & impossibile est multorum preces non exaudiri. S. Hier. Ep. ad Nepot.

S. DUNSTANUS EP. 19. Maii.

Inter Angelos, quos Anglia genuit, etiam DUNSTANVM numera, cui serum fuit, miracula incunis inchoare; nosci prius, quam nasci voluit. Mater eo gravida Purificatæ Virginis die Numini supplicabat: cum repente extinctis occultâ vi templi facibus, tota urbs cohorrui. Paulò post diviniior ignis, rectâ ad DUNSTANI parentem delapsus, ejus cereum accendit, unde reliqui lumen mutuati matrem novi fideris consalutarunt. Confirmavit postea omen Angelus, qui delatum in templum puellum ad omnes Aras circumduxit, futurum pollicitus, uti ejus operâ Religio refloresceret. Eas spes paulò post morbus labefactavit. Adstabant amici animam agenti, cum ille repente lectulo exiliens, ad templum intempestâ nocte properavit. Eam pietatem cum Stygii canes allatrarent, puer audaciam Cerberorum virgulâ compescuit. Templo exclusum Angeli ad aram subvererunt, ubi postridie sopitum familiares reperere. Hæc præludia fuere crescentium cum ætate virtutum, quarum reliquas usu, castitatem etiam voto firmavit, quæ illum Regina virginum ita conciliavit, ut eidem jam Episcopo cum choro virginum obviam processerit. Jam ipse Dei Filius DUNSTANI acta probavit. Nam cum ejus de Monachis in Canonicorum locum sufficiendis sanctioni intercederetur, Crucifixi imago palàm hanc vocem misit: Non fiet: Judicatis bene, mutaretis non bene. Ad cælum vocatus negavit, se, nisi populum
allo-